

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13264/2023
23.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Јовановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Панта Виријевић, адвокат из ..., ради накнаде за обављене пољопривредне радове, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 731/22 од 16.08.2022. године, у седници одржаној 23.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 731/22 од 16.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву, Судска јединица Ковин П 2920/21 од 28.01.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати на име накнаде за обављене пољопривредне радове износ од 33.000,00 динара, са законском затезном каматом од 06.09.2017. године, као дана подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 97.940,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на досуђени износ трошкова парничног поступка исплати законску затезну камату од пресудења до извршности пресуде. Ставом четвртим изреке, одбијен је приговор туженог да се ради о правноснажно пресуђеној ствари.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 731/22 од 16.08.2022. године, првостепена пресуда је преиначена у ставовима првом и другом изреке, тако што је тужбени захтев одбијен као неоснован и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 102.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 06.09.2017. године. Вредност предмета спора је 33.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП. У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тач. 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**